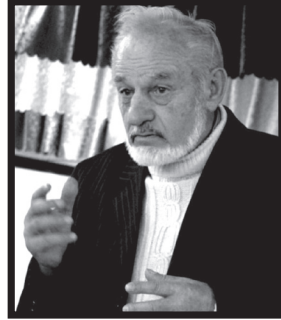

A KIS HAZA GYÁSZBAN VAN

ZSELICKI JÓZSEF (1949–2021)

Június elsejére megemberelte magát a nap. Hoszszabb mosolyt erőltetett szépséges arcára, a nyár helyett azonban – nemzeti kultúránk egészét felsebző halálhírek után – Kárpátaljáról is felszállt, és sorra látogatta meg baráti közösségünk tagjait a varjú: Meghalt Zselicki József. A rádió, a tv mit sem tud erről, ezért mondjuk mi, küldjük, üzenjük, hogy a kis haza gyászban van. Ösztöneink tiltakoznak a halál ellen, mi pedig kezdünk el búcsúzni és emlékezni.

„A földet izzadt tenyerembe vettem, sár lett belőle, az arcodra kentem. Sose voltál még ilyen gyönyörű!” – írtad valaha, az idők kezdetén. Ilyen magabiztosság és egészséges optimizmus csak egy elnöktől eredhet, mégpedig a Forrás Stúdió első és egyben utolsó elnökétől, akit Zselicki Jóskának hívtak. Mi, valamivel ifjabb, tapasztalatlanabb pályatársaid, felnéztünk rád, de nem az elnököt, hanem az éltebb, a kisvárosi létben is tapasztaltabban mozgó barátot értékeltük benned. De kiérdemelted figyelmünket a „*Hogyne volnék már adósa*” kezdetű szókimondó, számonkérő verseddal, amelynek Tiszatáj-beli változatát könnyen felfedhető rejtéllyel L. I.-nek, azaz Leonyid Iljicsnek ajánlottad. A szilánkszerű verssorok végighasítottak a szovjet valóság felszínén és mélyen beálltak az illetékes körmök alá. Ezt erősíti meg az utolsó köteted előszavát vállaló Tóth István is, amikor pályakezdő költőként vagy több évtizedes tanári tapasztalattal fogalmazott verseidet a hetvenes-nyolcvanas évek kisebbségi küzdelmeinek lenyomataiként tartja számon, s az összegezést azzal tetézi, hogy a 21. század elején e lenyomatok feladata az emlékeztetés.

Te csak emlékeztess, Jóska, egykori önmagunkra, de arra a csontra aszott alakra is, amivé utolsó órádban lettél. Tudtad Te ezt, már huszonevésen is megírtad, hogy halványra halódó őszöd lesz a siratód, s azon az őszön csapsz fel majd halottnak. Hol van még az az ősz, Jóska, hisz a nyár csak épp elkezdődött. De nem vitatkozom Veled, mert Te ettől kezdve már mindent jobban tudsz. Tegye áldottá nyugalmodat az Úr, kezeskedjen érte a szeretett Latorca és a sokat tapasztalt ungi föld!

Az EGYÜTT Szerkesztőbizottsága nevében: Vári Fábián László